

2. §.

A munkanélküli segélyt kifizető összes szervek a törvényes következmények terhe alatt felhivatnak, hogy a részükre kiutalt előlegekből megmaradt pénzüsszegeket, beleértve a pénzüintézeteknél letétbe helyezett összegeket is, ezen rendelet megjelenésétől számítandó 8 napon belül a Magyar Állami Munkaközvetítő Hivatal pénztárába fizessék be, illetőleg oda utalják át.

A budapesti központi szervek vidéki kifizető szerveiket, amelyekkel való érintkezésük lehetséges, utasítsák, hogy az esetleges pénzmaradványokat 8 napon belül a fentemlített hivatal pénztárának közvetlenül szolgáltatassák be, illetőleg oda utalják át.

3. §.

A végleges szabályszerű elszámolások legkésőbb folyó évi szeptember hó végéig (a vidéki szervek részéről budapesti központjaik útján) a Magyar Állami Munkaközvetítő Hivatalnak nyújtandók be.

Az elszámolás szerint még mutatkozó pénzfeleslegeket legkésőbb az elszámolás benyújtásával egyidejűleg kell befizetni, illetőleg átutalni a megjelölt hivatal pénztárába.

4. §.

Amennyiben valamely segélyt fizető szerv ezidőszerint bármely okból nem működne, úgy ezen szervnek felelős számadója (pénztáros stb.) köteles a jelen rendeletben előírtakat teljesíteni.

Budapesten, 1919. évi augusztus hó 13-án.

Friedrich István s. k.

miniszterelnök.

230.

A magyar kormány 1919. évi 3.954. M. E. számú rendelete,

a forgalomban levő egyes fizetési eszközök értékének szabályozásáról.

1. §.

Az Osztrák-Magyar Bank által kibocsátott, 200 koronáról és 25 koronáról szóló bankjegyek mellett nagymennyiségben vannak

forgalomban a bank által kibocsátottakhoz teljesen hasonló olyan 200 koronáról és 25 koronáról szóló bankjegyek, amelyeket a tanácsköztársaság a törvény ellenére jogtalanul állított elő és hozott forgalomba. *A tanácsköztársaság által forgalomba hozott ezek a bankjegyek, mint hamisítványok, semmisek, az Osztrák-Magyar Bankot ezek tekintetében kötelezettség nem terheli, s így a forgalomból való kivonásuk válik szükségessé.*

Tekintettel arra, hogy a közönség ezeknek a hamisítványoknak a forgalomban bizonyos értéket tulajdonított, s így semmissé nyilváníthatásuk e jegyek birtokosait, különösen a munkásságot és a tisztviselőket, igen érzékenyen sujtaná, a minisztérium a hamisítványok helyébe birtokosaiknak az e jegyeken feltüntetett *teljes érték egyötöd részéről szóló törvényes fizetési eszközöket fog szolgáltatni*, elrendeli azonban, hogy addig is, amíg ez a kicserélés technikailag keresztülvihető lesz, a tanácsköztársaság által kibocsátott ezeket a pénzjegyeket a rajtuk feltüntetett teljes érték egy ötödresze erejéig, vagyis **a 200 koronáról szóló pénzjegyeket 40 K értékben, a 25 koronáról szólókat pedig 5 K értékben fizetesként mindenki elfogadni köteles.**

Felhívja a figyelmet a minisztérium arra, hogy a forgalomban lévő 200 koronáról és 25 koronáról szóló bankjegyek nem mind hamisítványok, mert *azok a 200 koronáról szóló bankjegyek, amelyek 2000 sorszámmon alul vannak, valamint azok a 25 koronáról szóló bankjegyek, amelyek 3000 sorszámmon alul vannak, az Osztrák-Magyar Banknak teljes értékű kibocsátványai.* Az Osztrák-Magyar Bank megteszi a megfelelő intézkedéseket ezeknek a bankjegyeknek a bankalapszabályok és a szabályzatok értelmében való beváltására. Abból a célból, hogy a közönség a hamisítványokat az Osztrák-Magyar Bank eredeti jegyeitől megkülönböztethesse, az összes adóhivatalok és postahivatalok az összehasonlítás céljaira eredeti példányokkal láttatnak el, és kötelesek a közönségnek a szükséges közelebbi tájékoztatást megadni.

A 200 koronáról és 25 koronáról szóló hamisítványokon kívül nagy mennyiségben vannak forgalomban az Osztrák-Magyar Bank által kibocsátott 2 koronáról és 1 koronáról szóló bankjegyekhez teljesen hasonló oly 2 koronáról és 1 koronáról szóló bankjegyek, amelyeket a tanácsköztársaság szintén a törvény ellenére jogtalanul állított elő és hozott forgalomba. A tanácsköztársaság által for-

galomba hozott ezek a bankjegyek, mint hamisítványok, semmisek, s az Osztrák-Magyar Bankot ezek tekintetében kötelezettség nem terheli.

Tekintettel azonban arra, hogy ezeknek értéktelenné való nyilvánítása a legszegényebb néprétegeket sújtaná a legérzékenyebben; tekintettel továbbá arra, hogy a forgalomnak kisebb értékű pénzjegyekre rendkívül nagy szüksége van s a hamisítványoknak más pénzjegyekkel való pótlása ezidőszerint technikai nehézségekbe ütközik, a minisztérium elrendeli, hogy a tanácsköztársaság által kibocsátott ezeket a 2 koronáról és 1 koronáról szóló pénzjegyeket a rajtuk feltüntetett teljes értékben fizetesként mindenki elfogadni köteles, ezeknek beváltásáról az állam fog gondoskodni.

3. §.

A Magyar Postatakarékpénztár által kibocsátott 20, 10 és 5 koronáról szóló pénzjegyeket a rajtuk feltüntetett teljes értékben kell törvényes fizetési eszközüil elfogadni.

4. §.

Egyes vállalatok és gazdaságok munkásai által augusztus havában eddig fel nem vett munkabéreknek, valamint az ezentűl esedékessé váló munkabéreknek mily arányban való fizetésére nézve a kormány az érdekelt munkás- és munkaadó-szervezetek meghallgatásával legközelebb fog intézkedni. A vállalatok és gazdaságok addig is a munkásoknak a megélhetésüket biztosító megfelelő előlegeket tartoznak adni.

5. §.

A jelen rendelettel kapcsolatban a magánjogi viszonyok tekintetében és egyéb jogi vonatkozásban szükséges szabályokat legközelebb kiadandó külön rendelet fogja megállapítani.

6. §.

Ez a rendelet kihirdetésének napján lép¹⁾ életbe.

Budapesten, 1919. évi augusztus hó 14-én.

Friedrich István s. k.

miniszterelnök.

¹⁾ Kihirdettetett a »Budapesti Közlöny«-ben 1919. évi augusztus hó 15-én.